

Tot un privilegi

Valentí Martínez Espinosa

Director General de la Fundació Universitària del Bages

Assumint amb naturalitat un ritme vertiginós: així és com l'equip humà de la Fundació Universitària del Bages (FUB) enllaça projectes, en els darrers anys. Sense gairebé ni adonar-se'n, superant un repte rere un altre, sempre pendents del proper desafiament, marcant-se noves fites, amb les anteriors tot just assolides.

En cinc anys, la FUB passat d'acollir tota la seva activitat en un sol edifici a fer insuficients els tres actuals. A més, ha descentralitzat activitat a Barcelona i n'ha impulsat a les Balears, a Andorra, a Madrid o a l'Amèrica Llatina, entre altres indrets, en col·laboració amb altres institucions. L'activitat acadèmica i assistencial no ha parat de créixer i ho ha fet de manera exponencial. I ho continua fent.

Aquest mes de setembre, arribaran els primers alumnes de Medicina a fer simulació a les instal·lacions de la Clínica Universitària; començaran les classes del grau semipresencial en Logopèdia que fem conjuntament amb la UOC; titularem la primera promoció de tècnics superiors en Pròtesis Dentals; i finalitzaran el seu itinerari formatiu els primers alumnes del màster universitari en Metodologia de la Simulació.

Són projectes de gran envergadura que, per la seva novetat, n'eclipsen d'altres igualment transcendents que amb prou feines tenen més de tres anys de vida com la posada en marxa del doble grau en Podologia i Fisioteràpia; l'organització d'activitats formatives en salut a Sudamèrica; la creació del Centre Internacional de Simulació i Alt Rendiment Clínic i el posicionament de la FUB com a referent expert en simulació clínica i seguretat del pacient al conjunt de l'estat; la implantació del Lab 0-6, el laboratori de ciència per a infants de 0 a 6 anys, que, amb només divuit mesos de vida s'ha guanyat el reconeixement de la comunitat educativa com a experiència pionera en didàctica de la ciència, a més del de les famílies.

I encara caldria afegir-hi la concreció del programa Prèmium, que connecta estretament el teixit empresarial i els estudis d'ADE; la consolidació de l'itinerari d'extensió universitària per a majors de 55 anys, FUB+GRAN; la posada en marxa del programa UniversiMés, una iniciativa pionera a l'Estat en la inclusió de persones amb discapacitat intel·lectual a la universitat; la constitució de tres grups de recerca al campus Manresa de la UVic-UCC, especialitzats en Biomecànica i exercici terapèutic, Innovació docent, simulació i seguretat del pacient i Neuroeducació. O la captació de més de dos-cents mil euros en projectes de recerca competitiu, només durant el darrer any.

La dinàmica d'estar atents a les oportunitats, generar idees, convertir-les en projectes, donar-los forma i posar-los en marxa ha pres un ritme tan accelerat en els darrers anys a la FUB que, des de dins, ens costa de dimensionar la magnitud del canvi que estem propiciant: a la pròpia institució, a la ciutat, al teixit social, empresarial i sanitari del territori, també al país. Canvien les circumstàncies i ens adaptem; se'ns plantegen oportunitats i ens afanyem a aprofitar-les; obrim horitzons i no podem fer altra cosa que sortir a explorar-los.

Som afortunats de viure temps tan intensos, de veure com la nostra institució avança i no només en quantitat sinó també en qualitat i projecció acadèmica i social. Tenim la sort de ser protagonistes de moments decisius per a la universitat, per a la ciutat, per al país i de contribuir-hi de manera decisiva.

No crec que sigui per casualitat. Som on som gràcies al treball intens i il·lusionat d'una comunitat de persones que creuen en el potencial de la universitat per crear entorns millors on viure, apassionades pel coneixement, compromeses amb Manresa; un equip de professionals que s'esforcen per fer-la mereixedora d'un lloc destacat a la xarxa de ciutats universitàries del país; que es miren el món com un lloc on les oportunitats no es troben, sinó que es creen i, sobretot, s'aprofiten. Som on som, també, gràcies a l'impuls que ens ha donat la federació amb la Fundació Universitària Balmes. I és que, en el marc de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya, hem trobat uns excel·lents companys de viatge que han comprès i donat ales a la nostra voluntat de créixer, amb qui hem après a sumar en benefici de tots.

En alguns llocs, els trens passen de llarg i, en altres, s'aturen en via morta. A la FUB, el tren circula a la velocitat de la llum i els que hi estem enfilats ens sentim afortunats de poder-hi fer aquest viatge tan apassionant, enriquidor, excepcional. És tot un privilegi.